

Bom dia!

Med **13. in 18. oktobrom 2024** sva se v mestu **Porto na Portugalskem** udeležili 6-dnevnega Erasmus+ izobraževanja z naslovom **Soft Skills for Teaching Techniques**.

Po napornem popotovanju s kombijem, letalom, avtobusom in metrojem iz Ljubljane do Porta sva v nedeljo zvečer na spoznavni večerji v prijetnem tradicionalnem tapas baru poklepetali z drugimi udeleženci izobraževanja.

Prvi dan izobraževanja nas je predavatelj Sergio spomnil na različne ravni komunikacije, na pomembnost tišine in govorice telesa. Poudaril je, da nam ne bo podajal že znanih teoretičnih osnov, ampak nas bo opremil s pomembnimi nasveti, kako postati boljši govorec pri vsakodnevem izobraževanju in vzgoji naših učencev. Skupaj z ostalimi udeleženci v skupini, učitelji iz Bolgarije, Poljske, Slovaške ter Nemčije, smo se večino prvega dne urili v nastopanju pred skupino. Predavatelj Sergio nas je opominjal, da je treba za dober nastop govoriti počasi, uporabiti strategijo "Story telling", ustvarjati vizualne podobe pri poslušalci itd. Vsi smo se strinjali, da je teorijo kar težko udejanjati v vsakodnevni praksi in istočasno hvaležno sprejemali predavateljeve predloge za izboljšave.

Popoldne sva si z drugimi udeleženci iz skupine ogledali portsko katedralo. Sedanjo zgradbo so začeli graditi že v 12. stoletju. Sprehajali smo se po čudovitem gotskem križnem hodniku, se povzpeli na zvonik in v zahajajočem soncu s pogledom na reko Douro poslušali uličnega kitarista.

Z udeleženci tečaja na zvoniku katedrale v Portu in panorama ob reki Douro.

V torek smo začeli veliko bolj sproščeno, saj smo se vsi udeleženci v skupini zelo dobro počutili. Vzdušje je bilo spodbudno, varno, zabavno. Vadili smo načine, kako občinstvo pritegniti k aktivnemu poslušanju, kako na ustrezen način podajati povratne informacije. Med seboj smo si učitelji tudi izmenjevali izkušnje, na kakšen način gradimo odnose s svojimi učenci, kako jih motiviramo in kako rešujemo konflikte ter vzpostavljamo disciplino.

Alenka in Valentina pri javnem nastopanju.

Tretji dan izobraževanja se nam je pridružil predavatelj Ricardo, ki nas je navdušil s svojo razgledanostjo, prijaznostjo, pa tudi drugačnim pogledom na podajanje znanja. Čeprav je bil mlajši od skoraj vseh udeležencev programa, nam je suvereno predstavljal pomembnost ustvarjalnosti, kako je pomembno, da večkrat stopimo iz okvirjev tradicionalnega razmišljanja. Kot otroci smo se igrali igrice, s katerimi lahko tudi v razredu prebijemo led na začetku šolskega leta, na začetku obravnave težje snovi ipd. Sami pri sebi smo opazovali, kako smo kreativni, kako se odzivamo na nepričakovane izzive, ali znamo v svoje poučevanje vključiti učna gradiva s pomočjo digitalnih orodij. Razmišljali smo tudi o pomenu empatije, kako naj se kaže pri učitelju in na kakšen način se lažje približamo učencem z različnimi osebnostmi.

Sproščujoča vsakodnevna malica z udeleženci izobraževanja.

V četrtek nas je Ricardo spodbudil, da smo razpravljali o notranji in zunanji motivaciji, o tem, kako motiviramo sami sebe in kako naše učence. V skupinah smo si zamislili različne profile učencev in iskali rešitve, kako jih motivirati pri vsakdanjih izzivih. Vedno pomembno skupinsko delo smo osvetlili z različnih vidikov. Izmenjevali smo si izkušnje, kako poteka skupinsko delo med učitelji v različnih državah in s kakšnimi vajami lahko spodbudimo učinkovito skupinsko delo med učenci. Na koncu pouka smo odšli v bližnji park, kjer smo se v dveh skupinah pomerili v kvizu/znanju o portugalskih znamenitostih, kulinariki, znanih osebnostih. Nato pa je ena skupina prikazala drugi, kako bi izgledal v določeni situaciji dober, slab in najslabši učitelj (The good one/The bad one and the ugly one). Smeha ni manjkalo, ob naših domislicah pa so se zabavali tudi mimoidoči.

Alenka, Valentina in Tina v akciji.

Skozi zadnji izobraževalni dan, v petek, nas je ponovno popeljal predavatelj Sergio. Ponovili smo najpomembnejše prvine javnega nastopanja, se pomerili v igri vlog, kjer smo se prelevili v težavnega učenca, drugi pa je prikazal, kako bi se kot učitelj lotil pogovora z njim. Najbolj pa smo se zabavali v zadnjem delu, ko je imel vsak izmed udeležencev kratek govor o naključno izbrani temi, ki jo je drugim udeležencem predstavil v svojem maternem jeziku, ostali pa smo morali ugotoviti, kaj je tema predstavitve.

Ob popoldnevih sva odkrivali čudovite skrite koticke mesta. Pokušnja portovca v vinskih kletih. Vožnja z avtobusom do obale Atlantskega oceana. Plovba z ladjico po reki Douro s pogledom na čudovite barvne fasade stavb v starem mestnem jedru. Lepota Porta naju je prevzela in obljubili sva si, da se bova v to sproščeno, strpno in barvito mesto še vrnili.

V šestih dneh smo se udeleženci iz popolnih neznancev povezali v homogeno skupino učiteljev, ki si je na humoren in spoštljiv način izmenjevala izkušnje iz profesionalnega in zasebnega življenja. V petek popoldne smo se odpeljali vsak na svoj konec Evrope, vendar pa smo še vedno v stiku na družbenih omrežjih. Navkljub kulturoloških razlikam smo ugotovili, da je v vseh evropskih državah učiteljski poklic poln enakih izzivov in včasih težak, vendar tudi nepopisno lep in navdihujoč.

Podelitev potrdil o uspešno opravljenem izobraževanju.

Alenka Ftičar in Valentina Stojanović

